

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ (กรณีการนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือ
ค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ)

สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๑๑/๐๖/๑๑๔๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ ความว่า สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ได้ขอหารือกรมบัญชีกลางในการใช้สิทธิเบิกค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านของนางศุภมิตร ปรีดิเชมรัตน์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๖ กองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข โดยข้าราชการดังกล่าวรับราชการครั้งแรกที่อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อมาได้ร้องขอย้ายมารับราชการที่กองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๒ โดยได้อาศัยอยู่กับสามีซึ่งรับราชการท้องที่เดียวกันและเป็นฝ่ายใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ต่อมากระทรวงสาธารณสุขย้ายที่ตั้งไปอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี ข้าราชการผู้นี้และสามีได้กู้ยืมเงินกับธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินพร้อมทวนเฮาส์ ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และได้จดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อมทวนเฮาส์เป็นหลักประกันการชำระหนี้เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ จึงได้หารือกรมบัญชีกลางว่า ข้าราชการผู้นี้จะขอใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านหลังดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้หรือไม่ ซึ่งกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้ตอบชี้แจงข้อหารือว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ความหมายของผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้พิจารณาจากวันที่ข้าราชการผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเองได้เข้าบ้านอยู่จริง (กรณีขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน) หรือมีหนี้ค่างชำระราคาบ้านและได้เข้าพักอาศัยในบ้านหลังดังกล่าว (กรณีใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการ) หรือนับแต่วันไปรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ในกรณีได้เข้าบ้าน หรือมีหนี้ค่างชำระราคาบ้านและได้เข้าพักอาศัยในบ้านดังกล่าวอยู่ก่อนหรือในวันไปรายงานตัว ซึ่งทั้งสองกรณีเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑ ดังนั้น ตามกรณีที่หารือปรากฏว่าภายหลังจากรายงานตัวเข้ารับหน้าที่ที่กองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร ข้าราชการผู้นี้ได้อาศัยอยู่ในบ้านที่สามีเป็นผู้ทำสัญญาเช่าแต่เพียงฝ่ายเดียวตลอดมา จึงมิใช่ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการอยู่ก่อนตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาข้างต้น แม้ภายหลังจะได้ร่วมกับสามีกู้ยืมเงินจาก

ธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินพร้อมทวนเฮาส์เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒ (หลังวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ) ข้าราชการผู้นี้ก็มีผู้ใช้สิทธิจะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการหรือเป็นผู้มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านกับทางราชการ ก่อนวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑ แต่อย่างไรก็ตาม ข้าราชการผู้นี้จึงไม่อาจขอใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ เห็นว่า จากการตอบชี้แจงข้อหาหรือของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ทำให้ข้าราชการผู้นี้หมดสิทธิในการนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ แต่เมื่อพิจารณาข้อความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง ที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าการความหมายตามมาตรา ๕ ดังกล่าว น่าจะหมายถึงข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่ก่อน ไม่ว่าจะได้รับสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่ก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ยังคงมีสิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการในท้องที่นั้นได้ต่อไป สำหรับความหมายของมาตรา ๕ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลางดังกล่าวข้างต้นน่าจะขัดกับพระราชกฤษฎีกาฯ

ดังนั้น เพื่อให้สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า นางศุภมิตร ปรีดิเชมรัตน์ ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้ย้ายไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ โดยไม่เคยใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตลอดมา หลังจากที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับแล้ว เมื่อข้าราชการดังกล่าวได้ซื้อบ้านซึ่งเป็นบ้านหลังแรก ข้าราชการผู้นี้จะขอใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหาหรือข้างต้น โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น ดังนี้

มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ฯ ใช้บังคับ มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ นั้น เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการที่มีอยู่ก่อนพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ฯ ใช้บังคับ ให้มีอยู่ต่อไป ฉะนั้น ข้าราชการซึ่งจะมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ ดังกล่าวได้ ต้องเป็นข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ฯ มีผลใช้บังคับ ซึ่งหมายความว่า จะต้องเป็นข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามนัยมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ เดิมซึ่งใช้บังคับก่อนการแก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ฯ และสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการดังกล่าวต้องเป็นสิทธิที่มี

^๑ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้

สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งต้องไปปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในต่างท้องที่เนื่องจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิมได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่ใกล้เคียงกับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานเดิมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดที่มีอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันสิ้นสุดลง”

^๒ มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคหสถานของตนเอง หรือของสามีหรือภริยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก หรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่

(๔) เป็นข้าราชการวิสามัญ

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผลบริบูรณ์ตามนัยมาตรา ๗ และมาตรา ๑๓^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ ด้วย กล่าวคือ ข้าราชการผู้นั้นจะต้องมีการรายงานตัวเข้ารับหน้าที่และข้าราชการผู้นั้นได้เข้าบ้านอยู่จริง

นางศุภมิตร ปรีดิเชมรัตน์ เป็นข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเองเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๒ จึงมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่บัญญัติไว้เดิมดังกล่าว แต่เมื่อนางศุภมิตรฯ ได้อาศัยอยู่กับสามีซึ่งรับราชการในท้องที่เดียวกันและเป็นฝ่ายใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ โดยที่ตนมิได้เป็นผู้เช่าด้วย นางศุภมิตรฯ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ ดังกล่าว

ต่อมา เมื่อกระทรวงสาธารณสุขย้ายสถานที่ตั้งสำนักงานไปอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ นางศุภมิตรฯ ก็ได้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการอันเนื่องมาจากต้องไปปฏิบัติราชการประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ เนื่องจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิมได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่ เพราะตนมิได้เข้าบ้านอยู่จริงตามมาตรา ๑๓ ดังกล่าว ดังนั้น ในขณะที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ นางศุภมิตรฯ ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงย่อมไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น นางศุภมิตรฯ จึงไม่สามารถนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์ ซึ่งมีการกู้ยืมเงินกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ และจดทะเบียนจำนองเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒ เพื่อเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๑๖^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ เพราะ

^๓ มาตรา ๑๓ ให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นได้เข้าอยู่จริง แต่ไม่ก่อนวันรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ และให้สิ้นสุดลงในวันที่ขาดจากอัตราเงินเดือนหรือวันที่อยู่ในข่ายหมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่นไม่สามารถออกเดินทางไปได้ในวันส่งมอบหน้าที่ ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านต่อไปอีกไม่เกินสิบวันนับแต่วันส่งมอบหน้าที่ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะต้องอยู่ต่อไปอีก ให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

^๔ มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้เช่าซื้อบ้านหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ตนเอง และสามีหรือภริยา ได้ทำการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน อยู่เพียงหลังเดียวในท้องที่นั้น

(๒) จะต้องเป็นการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้กับสถาบันการเงิน หรือกับรัฐวิสาหกิจหรือสหกรณ์ที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด และสัญญาเช่า

ข้าราชการที่จะใช้สิทธิตามมาตรา ๑๖ ดังกล่าวได้จะต้องปรากฏว่าเป็นข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านที่มีผลบริบูรณ์ตามมาตรา ๗^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) ฯ ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ แล้ว

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า กรณีตามปัญหาข้อหารือนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เดิมนายศุภลักษณ์ ปรีดิเชมรัตน์ ซึ่งเป็นสามีของนางศุภมิตรฯ นั้น ได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการที่ตนมีอยู่ตามกฎหมายมาโดยตลอด โดยบ้านที่เช่าอาศัยนั้นตั้งอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้ เนื่องจากกระทรวงการคลังอนุมัติให้ข้าราชการสามารถเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับบ้านที่เช่าในต่างท้องที่ที่สำนักงานที่รับราชการประจำได้ ถ้าบ้านที่เช่าตั้งอยู่ในท้องที่อื่นที่ข้าราชการสามารถเดินทางไปกลับได้โดยไม่กระทบต่อการปฏิบัติราชการ แต่การนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ นั้น กระทรวงการคลังถือปฏิบัติว่า บ้านที่เช่าซื้อหรือที่ผ่อนชำระเงินกู้นั้นจะต้องตั้งอยู่ในท้องที่เดียวกับท้องที่ที่ข้าราชการรับราชการประจำด้วย จึงทำให้หลักเกณฑ์เรื่องท้องที่อันเป็นที่ตั้งของบ้านในทั้งสองกรณีแตกต่างกัน และทำให้เกิดปัญหาในเรื่องนี้ขึ้น แต่โดยที่มาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ มีความประสงค์จะช่วยเหลือให้ข้าราชการมีบ้านเป็นของตนเองหนึ่งหลัง ดังนั้น จึงควรที่กระทรวงการคลังจะได้มีการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับสำหรับท้องที่ที่ตั้งของบ้านกรณีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านและกรณีการนำหลักฐาน

ซื้อหรือสัญญาเงินกู้ จะต้องได้รับความเห็นชอบตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) จะต้องไม่เคยใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้สำหรับบ้านหลังหนึ่งหลังใดในท้องที่นั้นมาแล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปรับราชการในท้องที่นั้นอีก และเป็นการใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ตามที่ได้เคยใช้สิทธิมาแล้ว

๔ มาตรา ๗ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้านแต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคหสถานของตนเอง หรือของสามีหรือภริยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก หรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่

(๔) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง

(๕) เป็นข้าราชการวิสามัญ

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ค่าเช่าซื้อและค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านให้สอดคล้องกัน ซึ่งแนวทางหนึ่งที่สามารถทำได้ ก็คือ กระทรวงการคลังพิจารณาประกาศกำหนดท้องที่ของอำเภอและหรือกิ่งอำเภอหลายท้องที่รวมกันเป็นท้องที่เดียวกันตามมาตรา ๕^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๕

^๖ มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจประกาศกำหนดให้อำเภอและหรือกิ่งอำเภอหลายท้องที่รวมกันเป็นท้องที่เดียวกันได้